

[Hans Toft.]

Det er også hensynet til det enkelte individs følelse af retsgaranti, der ligger bag vort ønske om en ændret placering af ansvaret i påtalespørgsmål. Den enkelte skal vide, at han er sikret en juridisk korrekt behandling uden at have begrundet mistanke om det modsatte.

De ændrede regler for ansvaret i tiltale-spørgsmål må ses i sammenhæng med udvidelsen af disciplinarmidlerne, som jo fortsat skal høre under de militære chefers kompetence. Set i denne sammenhæng har de militære chefer bevaret et virksomt middel til opnåelse af den fornødne disciplin inden for forsvaret. Udvidelsen af rækken af disciplinarmidler omfatter bl. a. tilbageholdelse på tjenestestedet, hvis maksimale varighed nu af forsvarsministeren ved ændringsforslag er foreslået nedsat fra 3 uger til 14 dage. Jeg har svært ved at se, at dette ændringsforslag falder særlig godt sammen med det mål, som i øvrigt er søgt fremmet med de to lovforslag, nemlig at man i så vid udstrækning, som det er muligt, skal anvende disciplinarmidler i stedet for de kortere frihedsstraffe.

Som det fremgår af skrivelsen fra forsvarsministeren, som er optrykt i et bilag til betænkningen, vil en nedskæring fra 3 uger til 14 dage føre til, at der i de tilfælde, hvor der ellers kunne være anvendt disciplinarmiddel, nu i stedet må anvendes hæftestraf, altså en frihedsstraf. Jeg skal derfor gøre forsvarsministerens ord til mine, når han i sit svar desuden siger: „Det mest hensigtsmæssige vil utvivlsomt være en bibeholdelse af 3 ugers reglen.“ Specielt når denne regel ses i sammenhæng med den øvrige retssikkerhedsgaranti, der foreslås indsat i lovforslaget, disciplinarnævnet, finder vi det hensigtsmæssigt, at linjen holdes med hensyn til at begrænse frihedsstraffene og ikke at forøge dem, som tilfældet vil være ved vedtagelsen af dette ændringsforslag.

Hvad angår disciplinarnævnet skal jeg også på et flertal af min gruppes vegne udtrykke tilfredshed med, at dette foreslås indført i lovforslaget. Det er en yderligere garanti for den enkeltes retssikkerhed ud over det ankenævn, som oprindeligt var foreslået. Jeg må erkende, at jeg har min skepsis med hensyn til omkostningerne i forbindelse med dette nævn. Ministeren har over for udvalget oplyst, at der ikke vil være for-

bundet yderligere udgifter for det offentlige med dette nævns etablering, hvilket jeg håber at ministeren vil bekræfte her fra tingets talerstol.

Til sidst skal jeg sige, at et flertal af den konservative folketingsgruppe ved tredjebehandlingen agter at stemme for lovforslagene, selv om folketingsflertallet skulle følge udvalgsflertallet med hensyn til de ændringsforslag, hvor vi har tilkendegivet en anden holdning.

Hr. Falk Hansen var i sit indlæg inde på dødsstraffen. Jeg skal ikke komme med yderligere bemærkninger hertil, blot henviser til, at vi til efteråret i næste folketingssamling jo skal have en drøftelse heraf. Vi vil i mit parti vente med at tilkendegive vor stilling til denne lejlighed.

Arne Christiansen: Der er nu gået mere end et halvt år, siden forslagene til militær straffelov og til militær retsplejelov blev genfremsat. Der er blevet tid til det grundige udvalgsarbejde, som flere ordførere ved første behandling anså for nødvendigt.

Vi står nu ved den afsluttende debat om et emne, der går betydelig længere tilbage end datoen for forslagene første fremsættelse. Udgangspunktet var, som det også er nævnt her i dag, klimaudvalgets delbetænkning fra 1970, og det lovforberedende arbejde begyndte samme år under VKR-regeringen. Jeg nævner dette, fordi det tjener til at understrege dels den brede erkendelse af, at det er nødvendigt med en ajourføring af disse love i overensstemmelse med udviklingen inden for straffelovgivningen og retsplejen i samfundet i øvrigt, dels den — på ét parti nær — lige så brede erkendelse af, at særlove på disse områder er nødvendige for forsvaret, hvis det skal kunne løse sine opgaver. Måske bør det tilføjes, at mens den militære straffelov er et supplement til borgerlig straffelov, er militær retsplejelov en undtagelseslov til lov om rettens pleje.

Allerede ved første behandling meldte sig en række spørgsmål, og adskilligt flere er kommet til under udvalgsarbejdet. Generelt sagt har vi, som allerede antydnet, stået over for en afvejning af på den ene side modernisering og menneskeliggørelse af disse love, så forsvaret heller ikke på disse områder fremtræder som værende ude af takt med tiden, på den anden side nødven-